

פרשת בלק גליון י"א

יו"ל על ידי "האיחוד" דחסידי ברסלב "שובו בנים" בארץ ישראל ובעולם ע"ש רביה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א בנשיאות מורינו הרב שליט"א

דבר המערכת

משמים ריחמו עלינו

בסוף שבוע זה הודיעה פתאומיות שגרירות אוקראינה כי אם תימשך המלחמה עד ראש השנה הם לא יוכלו לאשר את כניסת החסידים לאומן בחגי תשרי קרי - ראש השנה.

כמובן שבשורה "טובה" זו לא התקבלה משום מה בתרועות שמחה וריקודי גיל בקרב חסידי ברסלב.

אבל באמת ניתן לראות כאן את רחמי השי"ת, שלא כמו בשנת תש"פ אז הודיעה זאת ממשלת אוקראינה כשבוועיים בלבד לפני ראש השנה, הפעם ההודעה התקבלה כמעט שלושה חודשים לפני ראש השנה מה שמותיר בידנו זמן וזמירות בתפילה וזעקה לפני השי"ת שיפתח את שערי ציון הנעולים, וזוכה כונו להגיע לרבנו הקדוש לראש השנה ללא שום מניעות ועיכובים עם מורנו הרב בראשנו, [וכמובן להצטרף לשירתו של מורנו הרב לאחר ערבית, שהדברים ניכרים שמורנו הרב מתאמץ להמתיק את הגזרות על אומן ר"ה].

כאן המקום לציין את מה שאמר מורנו הרב בשבוע שעבר שיש להתפלל לא רק על עצם הההגעה לאומן, אלא אף שהקיבוץ הקדוש יתקיים כסדרו ויוכלו כולם להתפלל יחדיו ללא שום הפרעות כרצון רבנו הקדוש

תורת הרב

הצדיק מתפלל מתוכך

נוסע כל יום לאמן, תעמוד שמונה עשרה וסע לאמן פעם בשנה, פעמים בשנה, תעמוד שמונה עשרה זה מה שהרבי רוצה, הרבי רוצה שיהיה שדה צופים, לא שדה בוכים...

אתה חושב מה רוצים ממני? אני לא יכול לעמוד שמונה עשרה, אני למדו, אני ראשון בישיבה, (אבל) תתחיל לעמוד שמונה עשרה. אתה אומר השיבנו אבינו לתורתך וקרבנו מלפניו לעבודתך החזירנו בתשובה שלמה לפניך, אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה, (אתה רוצה) חכמה בינה? אז תעמוד אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה, אז במקום חצי שניה יהיה שתי שניות מה מה יכול להיות? שתי שניות, זה 40 שניות (כל ברכה) אז יש 19 ברכות, אלקי נצור זה שתי שניות, זה 40 שניות... תעמוד שמונה עשרה, תגיד רפאנו ה' ונרפא, הושיענו ונשע, כי תהלתנו אתה, אתה תראה ששום ילד לא יהיה חולה, תגיד ברוך עלינו בכוננה, ותראה שיהיה לך מליונים, מליאדים, עוד תוכל לחלק לאחרים, תוכל לחלק לאחרים, תהיה כמו יוסף הצדיק, המושביר לכל העם, אחרי שהוא רקד 22 שנה, הוא גבר קפוז (בראשית רבה פו פסקה ד עה"פ "ויהי איש מצליח" רבי ברכיה אמר גבר קפוז. ע"ש מתנות כהונה - איש קפוז - איש מקפיץ) כתוב הרבי אמר שמי ששמח יותר תמיד הוא מצליח.

אדם יכול להחיות מתים, דוקא כשמשפילים את אדם הבן אדם עד עפר, בשיא ההשפלות אז הוא יכול לפעל את כל הפעלות שבעולם. אם אדם היה עומד שעה שעתים שמונה עשרה היה יכול לפעל פעולות, יכול לפקד עקרות, להחיות מתים, לרפא סרטנים, אם ברופא חולים היה בוכה, ה' תרפא את כל החולים, כלם היו מתרפאים, כל מי שהוא מכיר, כל מי שתלויים בו היו מתרפאים.

אדם עומד שמונה עשרה לאט לאט בסבלנות, הרב'ה אומר (בתורה סה) שכל אות מחבבת אותך, ומלפפת אותך, ואם אדם הוא לא מרגיש את זה, בשביל מה הוא ברסלב? אם אדם לא מרגיש שהאותיות מחבבות אותו, מלפפות אותו, מילא אדם ממנה לאורו. שם ממנה לזה אני לפני החפה שאלתי את הרב שך, כמה אפשר לעמוד שמונה עשרה? הוא אמר תעמוד אפילו עד הבקר, הוא אומר מה שאמת מרגיש, יש לך עכשו תעמוד, אין למעלה משמונה עשרה! אדם מגיע לשמונה עשרה, זה נעמדים לא ממהרים, אז הרבי אומר בתורה ס"ה הרבי אומר שאדם צריך להרגיש שכל אות מלפפת אותו, ומחבבת אותו, ומנשקת אותו, ואז נהיה שדה צופים, אומר הצדיק מתפלל מתוכך, הצדיק נכנס בתוך מתפלל בתוך, אם אתה בולע את האותיות, הצדיק לא יכול להתפלל, אתה חנקת את הצדיק, אתה חנקת את הרבי! את הרבי! אתה ברסלב? (אתה חושב) אני אוהב את הרבי, אני

תפילת הרב

הברכה של רבקה "ויברכו 244 את 401 רבקה 307 ויאמרו 263 לה 35 אחתנו 471 את 401 ה' 25 לאלפי 151 רבבה 209 = 2507 ויירש זרעך את שער שניאיו".

ולא אפסיד אף פעם תפלה בצבור, 'אום 47 אני 61 חומה 59 ברה 207 כחמה 73 גולה 44 וסורה 277 דמתה 449 לתמר 670 ההרועה 224 עליה 130 חבוקה 121 ודבוקה 123 בך' 22 = 2507, וקנים בי את

רבנו של עולם כל יכול אשר לא יבצר ממנו מזימה, זכני לקום מוקדם בבקר בכל יום ויום, ולהתפלל תמיד במנין בכונה, כל מילה בכונה, וכל אות בכונה, ותמיד אתפלל את כל התפלה עם כולם,

עיקר השיעור

אחד מעשרה דברים שנבראו בבריאת העולם בבין השמשות הוא "פי האתון" וצריך להבין מדוע חשב הקב"ה כבר בבריאת העולם על "פי האתון".

הקב"ה הראה לבלעם ולאומות העולם בזה שפתח את "פי האתון" שגם אתון יכולה לדבר דברים שקבלה וזה לא תלוי בחכמה של בלעם אלא תלוי בהקב"ה, וזה המוסר שמראים בפתיחת "פי האתון" לבלעם ולאומות העולם שזה לא משום גדולת בלעם שהוא יכול לדבר אלא הקב"ה הוא ששם פה לאדם. ולכן נעצרה האתון בראיית המלאך ששלף חרב למילה ובלעם על-ידי זה ירד ללמטה ממדרגת האתון והיה לו בזיון גדול שהאתון רואה את המלאך והוא לא.

וזה הראה לבלעם ולאומות העולם שהאדם תלוי בהקב"ה והוא שם פה ועיניים לאדם וברצותו אפשר לראות ולשמוע ועקר שהמוסר שקיבל בלעם ואנשיו ע"י האתון היה להראות להם את מדרגתם האמיתית שהם למטה ממדרגת אתון, "ובשר חמורים בשרם".

ומסביר ר' נתן בליקה"ל שלכן עיקר הנבואה היא כשבאה מן הקדושה שאז מעלים את האדם למדרגות הגבוהות ואמיתיות של התקרבות להשם אבל כשהנבואה באה מן הסטרא אחרא או כשיש כל מיני כוחות טומאה שנמשכים לאדם כמו כישוף וכד' למרות שנראה כלפי חוץ שהוא עושה מופתים וכד'. כל זה מוריד אותו למטה ממדרגת אתון.

נקודה נוספת שניתן ללמוד מהפרשה הקב"ה אוהב אותנו אהבה אין סופית והראיה שכאשר בלעם רצה לקלל את ישראל הקב"ה לא נתן לו אפשרות לקלל ח"ו ולא כעס בימים האלו עלינו כדי שלא תהיה אפשרות לקללה ומוזה באו הברכות של בלעם שהולכות עם עמינו עד היום הזה.

ומזה נתחזק לדעת שבאמת הקב"ה אוהב כל אחד ואחד מאתנו באופן פרטי במקום שהוא שם. וכלן גם בפרטיות כשצריך לעבור משהו על יהודי הקב"ה הרבה פעמים לא כועס כדי שיהיה לאותו יהודי טוב. וזה נקרא הנהגה של "אריך אנפין" אריכות אפים, וכפי שאמרו חז"ל שהקב"ה מאריך אפו לרשעים כדי שיחזרו בתשובה וכפי שמבקשים ומתפללים ב"ג מידות ה' ה' ארך אפים.

וכן הצדיק האמיתי שהוא רחמן מרחם ואוהב כל יהודי ומתפאר בכל מעשה טוב שיהודי עושה בכל רצון טוב ובכל מחשבה ודיבור טובים של יהודי ובכך הוא מעלה סגוריא על כל יהודי ומוזה נעשה התפילין של הקב"ה הנקראים "פאר" מהטוב שבישראל, כמו שכתוב בתפילין של הקב"ה "מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ" כי התפילין שהם פאר הם ההתפארות של הקב"ה והצדיק מכל מעשה טוב של יהודי. ומכיון שהשם אתנו ואוהב אותנו תמיד, נתחזק להחזיר לו אהבה ומעשים טובים ולפרסם זאת שהשם אוהב כל יהודי בכל מקום שהוא כי זה חיזוק עצום לכל אחד, וחשוב לדעת זאת וצריך לידע שגם בנסיונות והקשיים שעובר על כל אחד הקב"ה אוהב אותו ועל זה נאמר "תוכו רצון אהבה" - כי גם בתוך כל הקשיים והנסיונות רואים חסדים וניסים ונפלאות כפי שכל אחד ואחד יודע זאת על עצמו.

שהרב ברלנד יתן לכם ילד

שייכים לקהילת שובו בנים של הרב ברלנד?

השנים הבינו שזה לא יסתיים בטוב אבל בחרו שלא להסתיר זאת, כן אמרו בביטחה אנחנו מקורבים אליו!

הפקידה אספה בהפגנות את כל המסמכים ואמרה להם בכעס "שהרב ברלנד יתן לכם ילד!"

הפקידה אפילו לא הזכירה את התואר "הרב" יחד אם שמו של הרב אבל כשהצדיק רוצה להביא לאדם ישועה אפילו מאלך רע בעל כרחו יענה אמן

את שברון הלב של בני הזוג קשה לתאר אבל מסתבר שדווקא במקום שהאדם חושב שהוא שיא השפל אליו יכול להגיע דווקא משם צמחה ישועות

שנה לאחר מכן זכו בני הזוג ברבר לחבוק ילד כנגד כל הסיכויים והרבה למעלה מדרך הטבע, הרב ברלנד הביא להם ילד!!

מספר הרב ברק נתן ברבר במשך שנים רבות חיכו הרב ברק נתן ברבר וזוגתו לילדים, עשרים ושש שנים ליתר דיוק, הם עשו כל מה שיכלו הלכו לצדיקים ולקברי צדיקים ביקשו ברכות וישועות אבל מאום לא עזר והיאוש התחיל כבר לכרסם אמנם רבנו לימד אותנו שאין שום יאוש בעולם, אבל אחרי כל כך הרבה שנים זה הולך ונהיה קשה מיום.

לאחר כעשרים וחמש שנה החליטו הזוג ברבר לאמץ לעצמם ילד נוסף [מלבד הילד שכבר אימצו קודם לכן] כידוע לכל ההליך של אימוץ ילד זהו הליך סבוך הכרוך באישורים רבים ובירוקרטיה אין סופית, עובדת סוציאלית התלוותה אל המשפחה וביקשה לבדוק שהם חיים באופן תקין ונורמטיבי, מסמכים רבים עברו מיד ליד והחתומות נחתמו מאות פעמים על מסמכים שונים.

לאחר כל הבדיקות הגיעו סוף סוף בני הזוג לישורת האחרונה, הם יזכו לאמץ ילד נאמר להם, רק שעליהם להיפגש לראיון אצל עובדת סוציאלית בכירה מטעם הרשויות שהיא הסמכות העליונה ועל פיה ישק כל דבר.

אחרי השאלות הסתמיות של מקום המגורים ומקטום העבודה פירוט ההוצאות והכנסות וכו' שאלה אותם לפתע העו"ס אתם

מאורן של ישראל סיפור

לכותל הקטן, וכששמע שהם תלמידי הרב ברלנד, סח להם כנ"ל).

(מתוך ספר נפלא שיצא אי"ה בקרוב ובו מאות עדויות מגדולי הצדיקים על מורנו הרב שליט"א)

ספר אחד מנכדי הרב עובדיה יוסף: "נכנסתי לסבי מרן הרב עובדיה בהיותו בבית החולים בסוף ימיו, ורציתי לספר לו על השמועות שמספרים על הרב ברלנד. אולם מיד אמר לי הרב עובדיה, תזהר מלדבר עליו הוא מלאך ה' צבאות! (מפי כמה אברכים מהכולל בעיר העתיקה ששמעו מפיו, עת ליוו אותו

דף היומי בהלכה

מהי צורת הפרשה ה'סתומה' בפרשיות והאם תפילין והאם תפילין של בני אשכנז כשרות לבני ספרד?

כל אות של סת"ם, שקיים ספק לגבי אורכה מהי צורת הפרשה ה'סתומה' בפרשיות של רוב בני אשכנז בימינו, והאם תפילין והאם תפילין של בני אשכנז כשרות לבני ספרד?

כאמור, פרשה 'סתומה' לכל הדעות היא באופן שסיום הפרשה הקודמת, המרווח שבין הפרשיות, ותחילת הפרשה הסתומה, מופיעים באותה שורה. אולם, את פרשת והיה אם שמוע שבתפילין - שאמורה להיות סתומה (ראה במקורות) - לא ניתן לסתום באופן זה, שהרי היא נכתבת לבדה בעמוד נפרד. ולכן, הכריע השולחן ערוך לעשותה 'סתומה' על פי דעת הרמב"ם - שמעיקר הדין, הלכה כמותו - ולהתחיל לכותבה באמצע השורה הראשונה, למרות שלדעת הרא"ש נחשב הפרשה באופן זה ל'פתוחה'. וכן מנהג בני ספרד. וכן דעת השולחן ערוך הרב. ויש שכתבו, שכך היתה גם הוראתו הכללית של החזון איש, וכפי שכתב בספרו ביחס לתקופתו: "כמדומה שכן ראוי להנהיג בזמננו, שחסר הדקדוק לכתחילה".

לפי האמור: לדעת הט"ז, קיימת אפשרות נוספת ליצירת פרשה 'סתומה' באופן המועיל הן לדעת הרמב"ם והן לדעת הרא"ש. והיא - הותרת שני מרווחים הפחותים משיעור כתיב תשע אותיות, האחד בסוף השורה האחרונה של הפרשה הקודמת והאחד בתחילת השורה הראשונה של הפרשה הנוכחית, ושני המרווחים יחד מצטרפים לשיעור 'תשע אותיות' הנדרש להפסקה בין פרשה לפרשה ומאחר והמרווחים אינם בשורה אחת, נחשבת הפרשה כסתומה גם לדעת הרא"ש. וכדבריו נראה מדברי הטור.

ולדעת הט"ז, כך יש לנהוג בפרשת 'והיה אם שמוע' שבתפילין וכן דעת הגר"א ואחרונים רבים נוספים, וכן מנהג רוב בני אשכנז בימינו.

ויש ממוסקי בני ספרד שכתב, שבני ספרד אינם רשאים להניח תפילין של בני אשכנז שנכתבו כדעת הט"ז.

(משנ"ב לב, לו, קסד, וביה"ל ד"ה לדעת; ביאורים ומוספים דרשו, 196) (באדיבות הפותח בכל יום - דרשו)

אהבת חברים

תפילה

תורה

אנא, זכנו יוצר הרים, חננו בחן רועים, באהבת חברים. נזכה ל"ואהבת לרעך כמוך" בכל לב ונפש, לחן ולגמל חסד, לאהב במסירת נפש. "שיתיה יי שמה לפי נצרה על דל שפתי", לבל אכשל במוצא שפתי, פן אפצה פי על אחי ורעי, אשר בחביבותם תלויות ישועותי. אזכה קדם התפלה להתפלל - בכל נשמות עמך בית ישראל, עד אשר יבוא לציון גואל (פס"ר באתב"ש: גא"ל). אזכה לשבץ בכתר מלך מלכי המלכים, כל אבן חן בני מלכים, עד אשר כתר אותיות הדברים - יתעופף גם אל עמים ונכרים, יחדר ללבם ויגיר גרים. כי ישראל, אורייתא וקדשא בריה הוא אחד, וכשנעשה ישראל גוי אחד, איש ברעהו נכללים, ב"ג מדות של רחמים - מתכללים, היורדים אליהם מן השמים, להמתיק האש במים. את ו' ד'גחון" אצי מתקנים, את נשמות ישראל אשר בעמים. כבושים בלועים בלאמים, הטוב הפכוש נשמות הגרים. כי במתן תורה היו כל הנשמות, ששים רבוא של כל הדורות. אשר ישנו פה ואיננו - כלם נצבים, וביניהם גם נשמות הגרים. נשמות אדירות חצובות מן הנעם העליון, כרפי עקיבא, אונקלוס, שמעיה ואבטליון. מן "הנפש אשר עשו בחרן" - האבות, באהבת יי והבריות ובקרוב לבבות.

אז תצליח

להתחיל מחדש בכל רגע

יוסף אמר "נשני אלקים מכל עמלי", אני לא ברוסלבר עדין, לא קמתי חצות עדין, לא התבודדתי עדין. הוא עבר את כל היכלי התמורות. עבר עליו כל מיני בלבולים - "לא יצא ממך כלום". הוא לא חשב שהוא עבד פעם את ה' בכלל.

ברוך ה' שאני עדין חי, אני תינוק שנוולד, כל יום מתחיל מחדש. העצבות זה חרפה נוראה. רק כך אפשר ללכת מדרגה לדרגה, שהוא לא נותן שום מקום לעצבות, אלא רק מקום לשמחה אדירה.

ואז הוא יראה עוד שמחה ועוד שמחה ועוד שמחה. "יוסף לי ה' בן אחר", הוא יגלה כל יום שמחה חדשה, ברוך ה' אני חי עוד יום. זה כזה שמחה אדירה. גם יהיה לו כח להפוך את כל העצבויות לשמחה. כל מה שהוא רואה סיבות לעצבות - הוא רואה יותר סיבות איך לבטוח בה'. כל סיבה לעצבות היא סיבה לשמחה.

יוסף אמר לאחים שלו - תדעו לכם, עברתי את כל המצבים הכי קשים, ועכשו אני יוכל להדריך אתכם בכל המצבים איך להיות בשמחה. אדם שהוא שמח כי ה' אתו, פשוט, כי ה' אתו.

מילתא

זוג קשישים חוגגים את יום הנישואין ה- 60 שלהם. הם הלכו לבקר בבית הספר בו למדו כאשר היו ילדים קטנים לפני למעלה מ- 70 שנה, ומאוד התפלאו ששום דבר מאז לא השתנה (חוץ מהמורים ז"ל). בדרכם הביתה, חלף על פניהם רכב משוריין, וממנו נפל שק מלא בכסף. הבעל טען שזו מצות השבת אבידה ועליהם להחזיר את הכסף, אבל אשתו מתעקשת שכסף זה דבר שאין בו סימן ולכן הם זכו בזה מן ההפקר. הם הגיעו לביתם עם שק הכסף, ספרו אותו וגילו שברשותם שני מליון שקל. האשה החביאה את השק בעליית הגג.

למחרת שני קציני משטרה סרקו את האזור וחישפו את הכסף בשכונה. השוטרים דפקו על דלת ביתם של הזקנים ושאלו אותם אם ידוע להם על שק של כסף שאבד כאן אתמול באזור.

האשה ענתה מיד: "לא מה פתאום, אנחנו בקושי יוצאים מהבית", אולם מצפוננו של הבעל הציק לו והוא אמר לשוטרים: "אל תקשיבו לה, היא משקרת! הכסף נמצא אצלנו בעליית הגג!"

האשה התעצבנה ואמרה לשוטרים: "אל תאמינו לו, הוא סתם זקן סנייל מדומיין". השוטרים פנו אל הבעל וביקשו ממנו לספר את הכל מהתחלה. הבעל סיפר: "אתמול, כשאני ושולה חזרנו מבית הספר...", שוטר אחד מסתכל על חברו ואומר: "הזקן הזה מבולבל לגמרי, בוא נעוף מפה".

מתוך שיעורי השבוע

מתוך השיעור ה' תמוז לאחר ערבית

אז מרים הנביאה היא עברה על כל החקים. לא שמרה שום חק! כל מה שעשו חקים- היא בטלה את כל החקים. היא התחצפה למלך. המלך פרעה היה מלך 'צדק', מלך 'ישר'. המלך הכי 'ישר' בעולם.. היא לא שמעה לשום חק שלו. הוא אמר לה: "וראיתו על האבנים" העקר זה האבנים, "אם בן הוא והמתן אותו" צריכים את כל הבנים להמית לא להשאיר שום בן. הן עשו הפוך! אפילו אם ילד היה נולד עם מום- חצי עור, חצי חרש.. הן היו מרפאות את כל הילדים. לא רק שהן לא חנקו אותם כמו שהמלך אמר. המלך אמר בשעת הלדה תגידו הילד נחנק, תקלה טכנית. לא! שום תקלה טכנית, החיו את הילדים! המלך אמר להן: עכשיו אני שולח להרג אתכן! מהיום, כל יום! היום בלילה בלילה בלילה בדיוק יבואו מהפרקליטות יבואו מהימ"ר יבואו הקומנדו, תדעו לכן שיחסלו אתכן! הלילה תגידו קדיש, תעשו ודוי, תלכו לאיזה רב להתנדודות לפניו ותנסו לעשות ודוי טוב, כי הלילה הזה! ובדיוק ב00:00 נכנסו אליהן הביתה קרעו את המנעולים, רואים נהפכו לספספלים! שלחנות! היא ויוכבד יום אחד היו ספסלים, יום אחד היו שלחנות, יום אחד דקורציות, נברשות, נאונים.. כל יום הן נהפכו למשהו אחר, כך במשך 80 שנה! 31 שנים 41 חדשים לפני שמשה נולד כבר אמרו האיטגננים לפרעה תדע לך זה הסוף שלך עוד 3 שנים 41 חדשים יולד ילד יתלה אותך מהפאות על עץ גבוה 50 אמה. שמע את זה אמר "כל הבן ילוד היארה תשליכהו וכל הבת תחיון" אפילו המצרים! אנגלים, צרפתים, כולם היארה תשליכוהו כולם! כי אמרו לו עכשיו הוא נולד, בשניה הזאת. היה הכל מדיק על השניות! על החלקים חלקי השניות. אמרו "עכשיו הוא נולד" הוציא פקדה להשליך את כל הילדים ליאור. 70 אלף ילדים נזרקו באותו רגע, נחטפו מידי האמהות שלהם. ולכן עמרם אמר: "אין מה לעשות, אדם צריך להוריד את הראש. "כל גל וגל נענעמי לו בראשי" (רבי עקיבא) אדם צריך להוריד את הראש, צריכים להוריד את הראש! מרים אמרה: "מה פתאום לכופף את הראש? איזה שטויות, אין פה פרעה ואין פה גזרות, שום דבר לא קיים פה! זה סתם דמיון שלך. זה עברות שלנו- פרעה זה עברות שלנו! הוא לא קיים בכלל! הוא לא נמצא בעולם, אין לו שום מציאות. אנחנו עושים תשובה". מיד היא אמרה: "אבא, תחזור ליוכבד, תחזור לאמא!" - "אבל יזרקו את הבן ליאור בסוף!" - "תחזור לאמא. תעשה מה שאני אומרת לך תחזור לאמא מיד! אני מזהירה אותך!" היא היתה ילדנת פצפנת בת 3 וחצי. קטנה קטנה, נמוכה קזאת. היא אמרה: "אתה מחזיר את אמא. לא מעניין אותי כלום".

בסוף מה קרה? זרקו גם את משה ליאור! אבא נתן לה שתי סטירות פליקים כאלה לענין "ואביה ירק ירק בפניה" גם ירק לה בפנים. "אמרת להחזיר את אמא, תראי מה שנגעשה!" אז היא הלכה והתחבאה בסוף יוכבד ילדה 3 חדשים מקדם את הילד, כי ידעו (המצרים) שהיא מעברת אז הם ספרו תשע חדשים. והיא ילדה 3 חדשים קדם. ואז נולדו אלדד ומידד הם האחים של משה ואהרן ומרים- גם האחים של אהרן, גם האחים של מרים, גם האחים של משה. היו אחים, בסוף הם קבלו נבואות כל דקה היו מתנבאים. ואז אמרו: "משה מת" מרים התעלפה על המקום, קבלה שבץ מחי. "מה, אח שלי ימות?? מה עושים איך הולכים?? אה.. בגלל שהוא לקח אשה כושית! למה דוקא כושית?!" כושית זה הכי טוב אין יותר טוב מכושית. אבל למה משה לוקח אשה כושית? משה התעקש רק על כושית. מרים השתגעה, אמרה: "עכשיו הוא הולך למות לי? אוי ואבוי לי!" ואז היא נהיתה "מצרעת כשלג" בגלל שהם דברו על משה. משה זה קדש קדשים! אסור אפילו הרהור קל שבקלים. היה לה הרהור קל שבקלים איך להציל את אח שלה. כי הם אמרו "משה מת" לכן המרגלים לא רצו להכנס לארץ. כי הם עלו "רחוב לבוא חמת" ראשי תבות רחל. אבל הם הלכו "לתור את הארץ" (ראשי תבות לאה) כי ארץ כנען זה רחל, ארץ ישראל זה לאה. כל העבודה שלנו להפך את ארץ ישראל מרחל ללאה. אז משה אמר "אתם הולכים עכשיו לארץ כנען, תהפכו את זה לארץ ישראל!" אבל הם פחדו שאם יכנסו לארץ ישראל יפטרם אותם. בסוף פיטרו את כלם. היה בקי בן יגלי, שהיה בקי בכל הש"ס. (ראשי תבות אמונה, רבנו הקדוש) היום כל אחד זוכה להתגלות המרכבה!

מזל טוב

הרב **נחמן לוי** לרגל חתונת בנו הבה"ח
נתן עב"ג בת הרב **אריאל כהן**

הבחור **מיכאל פוזן** לרגל אירוסין
עב"ג בת הרב **חנן פישמן**

הרב **שמריהו שיינפלד** לרגל הולדת
בנו

הרב **אהרון בן חיים** לרגל הולדת בנו

י"ז ע"ה האחד עשרי מרחשון תשס"ז - נשיאת מורינו הרב שרש"א

ע"ש רבינו משה' מנחם זצ"ל - נשיאת מורינו הרב שרש"א

קו בית מורינו הרב שליט"א
לשאלות ברכות ותיאום קבלת קהל

02.582.582.0